UNIONIN YLEISEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (toinen jaosto)

24 päivänä toukokuuta 2011 *

Asiassa T-250/08,

Edward William Batchelor, kotipaikka Bryssel (Belgia), edustajanaan aluksi solicitor F. Young, barrister A. Barav ja asianajaja D. Reymond, sittemmin Barav, Reymond ja barrister F. Carlin,

kantajana,

jota tukee

Tanskan kuningaskunta, asiamiehinään B. Weis Fogh ja S. Juul Jørgensen,

väliintulijana,

* Oikeudenkäyntikieli: englanti.

vastaan

Euroopan komissio, asiamiehinään aluksi C. Docksey, C. O'Reilly ja P. Costa de Oliveira, sittemmin O'Reilly ja Costa de Oliveira,

vastaajana,

jota tukee

Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta, asiamiehinään aluksi S. Behzadi-Spencer, L. Seeboruth ja I. Rao, sittemmin Rao, avustajinaan barrister G. Facenna ja barrister T. de la Mare,

väliintulijana,

jossa on kyse yhtäältä komission pääsihteerin 16.5.2008 tekemän sen päätöksen kumoamista koskevasta vaatimuksesta, jolla evättiin oikeus tutustua tiettyihin asiakirjoihin, joita oli vaihdettu arvioitaessa televisiotoimintaa koskevien jäsenvaltioiden lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta 3.10.1989 annetun neuvoston direktiivin 89/552/ETY (EYVL L 298, s. 23) 3 a artiklan nojalla, olivatko Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistyneen kuningaskunnan toteuttamat toimenpiteet yhteisön oikeuden mukaisia, ja toisaalta saman pyynnön hylkäämistä koskevan implisiittisen päätöksen, joka katsotaan tehdyn 9.4.2008, kumoamista koskevasta vaatimuksesta,

UNIONIN YLEINEN TUOMIOISTUIN (toinen jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja N. J. Forwood (esittelevä tuomari) sekä tuomarit F. Dehousse ja J. Schwarcz,

kirjaaja: hallintovirkamies N. Rosner,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä ja 24.11.2010 pidetyssä istunnossa esitetyn,

on antanut seuraavan

tuomion

Asiaa koskevat oikeussäännöt

1 Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission asiakirjojen saamisesta yleisön tutustuttavaksi 30.5.2001 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1049/2001 (EYVL L 145, s. 43) määritellään EY 255 artiklassa määrättyä oikeutta tutustua kyseisten toimielinten asiakirjoihin koskevat periaatteet, edellytykset ja rajoitukset.

2 Asetuksen N:o 1049/2001 4 artiklan 2–6 kohdassa säädetään seuraavaa:

”2. Toimielimet kieltäytyvät antamasta tutustuttavaksi asiakirjaa, jonka sisältämien tietojen ilmaiseminen vahingoittaisi:

– tietyn luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön taloudellisten etujen, mukaan lukien teollis- ja tekijänoikeudet, suojaa,

– tuomioistuinkäsittelyn ja oikeudellisen neuvonannon suojaa,

– tarkastus-, tutkinta- ja tilintarkastustoimien tarkoitusten suojaa,

jollei ylivoimainen yleinen etu edellytä ilmaisemista.

3. Asiakirjaa, jonka toimielin on laatinut sisäiseen käyttöön tai jonka se on vastaanottanut ja joka liittyy asiaan, josta toimielin ei ole tehnyt päätöstä, ei anneta tutustuttavaksi, jos asiakirjan sisältämien tietojen ilmaiseminen vahingoittaisi vakavasti toimielimen päätöksentekomenettelyä, jollei ylivoimainen yleinen etu edellytä ilmaisemista.

Tutustuttavaksi ei anneta asiakirjaa, joka sisältää sisäiseen käyttöön tarkoitettuja mielipiteitä osana asianomaisen toimielimen neuvotteluja ja alustavia keskusteluja päätöksen tekemisen jälkeenkään, jos asiakirjan sisältämien tietojen ilmaiseminen vahingoittaisi vakavasti toimielimen päätöksentekomenettelyä, jollei ylivoimainen yleinen etu edellytä ilmaisemista.

4. Jos kyse on kolmannen asiakirjasta, toimielin kuulee tätä arvioidakseen, onko 1 tai 2 kohdassa säädettyä poikkeusta sovellettava, paitsi jos on selvää, että asiakirja on luovutettava tai sitä ei tule luovuttaa.

5. Jäsenvaltio voi pyytää toimielintä olemaan luovuttamatta kyseisestä jäsenvaltiosta peräisin olevaa asiakirjaa ilman jäsenvaltion etukäteen antamaa suostumusta.

6. Jos vain osaan pyydetystä asiakirjasta voidaan soveltaa poikkeusta, muut asiakirjan osat luovutetaan.”

3 Asetuksen N:o 1049/2001 8 artiklassa säädetään seuraavaa:

”1. Uudistetut hakemukset käsitellään välittömästi. Viidentoista työpäivän kuluessa hakemuksen kirjaamisesta toimielin joko päättää antaa pyydetyn asiakirjan tutustuttavaksi ja antaa asiakirjan tutustuttavaksi 10 artiklan mukaisesti tässä määräajassa tai ilmoittaa kirjallisesti, mistä syystä hakemus on hylätty kokonaan tai osittain. – –

3. Jos toimielin ei anna vastausta asetetussa määräajassa, hakemus katsotaan hylätyksi, ja hakija voi nostaa kanteen toimielintä vastaan tuomioistuimessa ja/tai kannella oikeusasiamiehelle EY:n perustamissopimuksen asianomaisten määräysten mukaisesti.”

4 Televisiotoimintaa koskevien jäsenvaltioiden lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta 3.10.1989 annetun neuvoston direktiivin 89/552/ETY (EYVL L 298, s. 23) 3 a artiklassa, sellaisena kuin se on lisätty direktiivin [89/552] muuttamisesta 30.6.1997 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 97/36/EY (EYVL L 202, s. 60), säädetään seuraavaa:

”1. Jokainen jäsenvaltio voi toteuttaa yhteisön lainsäädännön mukaisesti toimenpiteitä varmistaakseen, että sen lainkäyttövaltaan kuuluvat lähetystoiminnan harjoittajat eivät lähetä yksinoikeudella tapahtumia, joilla kyseinen jäsenvaltio katsoo olevan erityistä yhteiskunnallista merkitystä siten, että estetään merkittävää osaa jäsenvaltion yleisöstä seuraamasta näitä tapahtumia suorana tai nauhoitettuna lähetyksenä maksuttoman television kautta. Jos näin tapahtuu, kyseisen jäsenvaltion on laadittava luettelo sellaisista kansallisista tai muista kuin kansallisista tapahtumista, joilla se katsoo olevan erityistä yhteiskunnallista merkitystä. Näin menetellessään jäsenvaltion on toimittava selkeästi ja avoimesti sekä hyvissä ajoin. Sen on myös määritettävä, onko ohjelma näistä tapahtumista lähetettävä kokonaan tai osittain suorana

lähetyksenä vai kokonaan tai osittain nauhoitettuna lähetyksenä, jos se on tarpeen tai asianmukaista yleisen edun mukaisista käytännön syistä.

2. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle viipymättä 1 kohdan nojalla toteutetuista tai toteutettavista toimenpiteistä. Komissio varmistaa kolmen kuukauden kuluessa ilmoituksesta, että toimenpiteet ovat yhteisön oikeuden mukaisia ja ilmoittaa niistä muille jäsenvaltioille. Komissio pyytää lausunnon 23 a artiklan nojalla perustetulta komitealta. Se julkaisee toteutetut toimenpiteet viipymättä Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä ja vähintään kerran vuodessa vahvistetun luettelon jäsenvaltioiden toteuttamista toimenpiteistä.

3. Jäsenvaltioiden on lainsäädäntönsä puitteissa asianmukaisin keinoin varmistettava, että niiden lainkäyttövaltaan kuuluvat lähetystoiminnan harjoittajat eivät käytä tämän direktiivin julkaisemisen jälkeen hankkimiaan yksinoikeuksia tavalla, joka estää merkittävää osaa toisen jäsenvaltion yleisöstä seuraamasta tapahtumia, jotka toinen jäsenvaltio on määritellyt edeltävissä kohdissa tarkoitetulla tavalla, kokonaan tai osittain suorana lähetyksenä tai, jos on tarpeen tai asianmukaista yleisen edun mukaisista käytännön syistä, kokonaan tai osittain nauhoitettuna lähetyksenä maksuttoman television kautta [siten kuin] tässä toisessa jäsenvaltiossa on määritelty 1 kohdassa tarkoitetulla tavalla.”

Asian tausta

5 Infront WM AG, joka on Sveitsin oikeuden mukaan perustettu yhtiö ja joka hankkii, hallinnoi ja myy urheilutapahtumien televisiointioikeuksia, teki Euroopan yhteisöjen komissiolle 20.12.2005 päivätyllä kirjeellä kantelun toimenpiteistä, jotka

Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin kuningaskunta oli toteuttanut direktiivin 89/552 3 a artiklan nojalla (jäljempänä kantelu).

6 Kantaja, Edward William Batchelor, otti kirjeitse yhteyttä komissioon 18.12.2006 Infront WM -yhtiön neuvonantajana ja esitti huomautuksia komission Infront WM:lle 27.9.2006 kantelun tutkimisen yhteydessä lähettämästä kirjeestä. Komissiota kehotettiin lisäksi 18.12.2006 päivätyllä kirjeellä toimittamaan kaikki Yhdistyneen kuningaskunnan viranomaisten kanssa kantelun jättämisen jälkeen käytyyn kirjeenvaihtoon liittyvät asiakirjat sekä kaikki kyseisen jäsenvaltion tässä yhteydessä toimittamiin asiakirjoihin sisältyvät tilastot ja tiedot.

7 Tietoyhteiskunnan pääosaston johtaja vastasi 16.1.2007 päivätyllä kirjeellä, että hän ymmärsi 18.12.2006 päivättyyn kirjeeseen sisältyvän pyynnön, joka koski oikeutta tutustua asiakirjoihin, niin, että se tarkoitti 2.8.2006 päivättyä komission kirjettä ja kahta Yhdistyneen kuningaskunnan viranomaisten kirjettä, jotka oli päivätty 5.9.2006 ja 15.11.2006. Asetuksen N:o 1049/2001 4 artiklan 2 kohdan kolmanteen luetelmakohtaan sisältyvä poikkeus, joka koski tarkastus- ja tutkintatoimien tarkoitusten suojaa, kattoi kuitenkin 16.1.2007 päivätyn kirjeen laatijan mukaan nämä asiakirjat, koska siitä, että komissio tutkii kyseisen kantelun, saattoi seurata jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättämistä koskeva menettely.

8 Komissio teki 16.10.2007 direktiivin [89/552] 3 a artiklan 1 kohdan nojalla Yhdistyneessä kuningaskunnassa toteutettujen toimenpiteiden yhteensopivuudesta yhteisön lainsäädännön kanssa päätöksen 2007/730/EY (EUVL L 295, s. 12). Päätöksen 2007/730 1 artiklalla komissio totesi, että Yhdistyneen kuningaskunnan direktiivin 89/552 3 a artiklan 1 kohdan nojalla toteuttamat toimenpiteet olivat yhteensopivia yhteisön oikeuden kanssa.

9 Tietoyhteiskunnan pääosaston johtaja ilmoitti kantajalle 7.2.2008 päivätyllä kirjeellä päätöksen 2007/730 tekemisestä sekä osastonsa kannasta, jonka mukaan tämän päätöksen mukaan – ja otettaessa huomioon 27.9.2006 päivättyyn komission kirjeeseen sisältyvät perustelut – kantelu ei ollut peruste sille, että Yhdistynyt kuningaskunta olisi rikkonut yhteisön oikeutta.

10 Kantaja kehotti komissiota 21.12.2007 päivätyllä kirjeellä arvioimaan uudelleen kantaansa, jonka se oli esittänyt 16.1.2007 päivätyssä kirjeessä (ks. edellä 7 kohta), ja ottamaan huomioon sen, että tutkinta siitä, olivatko Yhdistyneen kuningaskunnan toteuttamat toimenpiteet yhteisön oikeuden mukaisia, oli päättynyt. Kantaja pyysi lisäksi komissiota yksilöimään kaikki Yhdistyneen kuningaskunnan 16.1.2007 jättämät asiakirjat ja antamaan sille oikeuden tutustua niihin sekä kaikkiin sellaisiin tietoihin Yhdistyneen kuningaskunnan direktiivin 89/552 3 a artiklan nojalla hyväksymästä tapahtumien luettelon sisältöä koskevasta ajatustenvaihdosta, jotka eivät olleet luottamuksellisia.

11 Tietoyhteiskunnan pääosaston johtaja ilmoitti 7.2.2008 päivätyllä kirjeellä kantajalle, että asiakirjojen, joihin tutustumista kantaja oli pyytänyt, sisältämiä tietoja ei voitu ilmaista kantajalle, koska asetuksen N:o 1049/2001 4 artiklan 2 kohdan toiseen luetelmakohtaan sisältyvä poikkeus, joka koskee tuomioistuinkäsittelyn ja oikeudellisen neuvonannon suojaa, kattoi ne sen vuoksi, että asia C-125/06 P, komissio vastaan Infront WM, jossa asianosaisina olivat komissio ja Infront WM ja joka koski Yhdistyneen kuningaskunnan toteuttamia toimenpiteitä, oli edelleen vireillä yhteisöjen tuomioistuimessa.

12 Kantaja jätti asetuksen N:o 1049/2001 7 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun uudistetun pyynnön 21.2.2008 päivätyllä kirjeellä komission pääsihteeristöön. Komissio ilmoitti kantajalle 14.3.2008 päivätyllä kirjeellä asetuksen N:o 1049/2001 8 artiklan 2 kohdan mukaisesti, että kyseisen säännöksen 1 kohdassa tarkoitettua määräaikaa jatkettiin 15 työpäivällä.

13 Komission pääsihteeri ratkaisi kantajan uudistetun pyynnön 16.5.2008 päivätyllä kirjeellä (jäljempänä nimenomainen päätös). Pääsihteeri esitti ensinnäkin, että kantajan pyyntö koski kolmea asiakirjaa eli tietoyhteiskunnan pääosaston pääjohtajan kirjettä Yhdistyneen kuningaskunnan pysyvälle edustajalle 2.8.2006, kyseisen jäsenvaltion viranomaisten kirjettä komissiolle 5.9.2006 ja Yhdistyneen kuningaskunnan pysyvän edustajan viisi liitettä sisältävää kirjettä komissiolle 19.2.2007.

14 Siltä osin kuin on kyse 5.9.2006 ja 19.2.2007 päivätyistä kirjeistä, komissio ilmoitti ottaneensa yhteyttä Yhdistyneen kuningaskunnan viranomaisiin, jotka vetosivat asetuksen N:o 1049/2001 4 artiklan 5 kohtaan ja vastustivat kyseisten kirjeiden sisältämien tietojen ilmaisemista mainitun asetuksen 4 artiklan 3 kohdan toiseen alakohtaan sisältyvän poikkeuksen perusteella. Tarkemmin sanottuna kyseisen jäsenvaltion viranomaiset vetosivat siihen, että kyseiset asiakirjat sisälsivät Yhdistyneen kuningaskunnan kannat kantelussa esiin nostettuihin kysymyksiin ja että kyseiset kannat oli esitetty luottamuksellisesti. Niiden ilmaiseminen vaarantaisi vakavasti komission ja jäsenvaltioiden vuoropuhelun kantelun perusteltavuuden tutkimisessa, mikä puolestaan vaikuttaisi komission päätöksentekomenettelyyn. Lisäksi 19.2.2007 päivätyn kirjeen liitteisiin sisältyi luottamuksellisia tietoja, jotka liittyivät lähetystoiminnan harjoittajien sekä lukuisten urheilulajien televisiolähetysoikeuksien muiden haltijoiden kaupallisiin etuihin. Kyseiset liitteet kuuluivat siis asetuksen N:o 1049/2001 4 artiklan 2 kohdan ensimmäisessä luetelmakohdassa säädetyn poikkeuksen alaan.

15 Komissio tuo esiin nimenomaisessa päätöksessä, että koska Yhdistyneen kuningaskunnan viranomaiset vastustivat perustellusti kyseessä olevien kirjeiden sisältämien tietojen ilmaisemista, sen oli evättävä asiakirjoihin tutustuminen, jota kantaja pyysi, kuten asiassa C-64/05 P, Ruotsi vastaan komissio, 18.12.2007 annetusta tuomiosta ilmenee (Kok., s. I-11389).

16 Komissio ilmoitti 2.8.2006 päivätystä kirjeestä, että sen sisältämien tietojen ilmaiseminen vaarantaisi vakavasti tutkintatoimien tarkoituksen suojan, joka on asetuksen N:o 1049/2001 4 artiklan 2 kohdan kolmannessa luetelmakohdassa säädetty poikkeus, koska jäsenvaltiot saattaisivat kieltäytyä yhteistyöstä komission kanssa arvioitaessa direktiivin 89/552 3 a artiklan nojalla tiedoksi annettujen toimenpiteiden yhteensopivuutta yhteisön oikeuden kanssa. Kyseisen asiakirjan luottamuksellisuus oli komission mukaan säilytettävä siihen saakka, kunnes ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ratkaisee Kansainvälisen jalkapalloliiton (FIFA) (asia T-68/08) ja Euroopan jalkapalloliiton (UEFA) (asia T-55/08) päätöksestä 2007/730 nostamat kanteet.

17 Komissio eväsi myös oikeuden tutustua 2.8.2006 päivätyn kirjeen osaan sillä perusteella, että asetuksen N:o 1049/2001 4 artiklan 2 kohdan kolmas luetelmakohta kattoi kyseisen kirjeen kokonaisuudessaan. Lopuksi komissio katsoi, ettei mistään voitu päätellä, että olisi olemassa ylivoimainen yleinen etu, joka oikeuttaisi ilmaisemaan niiden asiakirjojen sisältämät tiedot, joihin kantaja oli halunnut tutustua.

Oikeudenkäyntimenettely ja asianosaisten vaatimukset

18 Kantaja nosti nyt käsiteltävän kanteen unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamoon 18.6.2008 toimittamallaan kannekirjelmällä.

19 Yhdistynyt kuningaskunta pyysi 30.9.2008 unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamoon toimittamallaan asiakirjalla saada osallistua tähän oikeudenkäyntiin tukeakseen komission vaatimuksia. Unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamoon 2.10.2008 toimittamallaan asiakirjalla Tanskan kuningaskunta pyysi saada osallistua tähän oikeudenkäyntiin tukeakseen kantajan vaatimuksia. Unionin yleisen tuomioistuimen

seitsemännen jaoston puheenjohtaja hyväksyi väliintulohakemukset 2.12.2008 antamallaan määräyksellä. Yhdistynyt kuningaskunta jätti väliintulokirjelmänsä ja muut osapuolet huomautuksensa kyseisestä kirjelmästä asetetuissa määräajoissa.

20 Unionin yleisen tuomioistuimen seitsemännen jaoston puheenjohtajan unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 65 artiklan b alakohdan, 66 artiklan 1 kohdan ja 67 artiklan 3 kohdan kolmannen alakohdan nojalla 4.8.2010 antamalla määräyksellä komissio määrättiin esittämään jäljennökset kaikista niistä asiakirjoista, joita se ei ollut antanut tutustuttavaksi.

21 Kun unionin yleisen tuomioistuimen jaostojen kokoonpanoa muutettiin, esittelevä tuomari siirrettiin toiseen jaostoon, jolle nyt käsiteltävä asia näin ollen siirrettiin.

22 Komissio noudatti edellä mainittua asian selvittämistointa 6.9.2010 päivätyllä kirjeellä.

23 Unionin yleinen tuomioistuin päätti esittelevän tuomarin kertomuksen perusteella aloittaa suullisen käsittelyn, ja se esitti prosessinjohtotoimena kirjallisesti komissiolle kysymyksen, johon komissio vastasi 29.10.2010 päivätyllä kirjeellä.

24 Asianosaisten suulliset lausumat ja niiden vastaukset unionin yleisen tuomioistuimen kysymyksiin kuultiin 24.11.2010 pidetyssä istunnossa.

25 Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

– kumoaa 9.4.2008 tehdyn implisiittisen hylkäyspäätöksen sekä nimenomaisen päätöksen

– velvoittaa komission ja Yhdistyneen kuningaskunnan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

26 Komissio vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

– jättää implisiittistä hylkäyspäätöstä koskevan kanteen tutkimatta

– hylkää nimenomaista päätöstä koskevat kanneperusteet perusteettomina

– velvoittaa kantajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

27 Yhdistynyt kuningaskunta vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

– jättää implisiittistä hylkäyspäätöstä koskevan kanteen tutkimatta

– hylkää nimenomaista päätöstä koskevan kanteen perusteettomana.

Oikeudellinen arviointi

28 Kantaja vetoaa kahteen kanneperusteeseen, joista ensimmäinen perustuu perusteluvelvollisuuden noudattamatta jättämiseen ja toinen EY 255 artiklan sekä asetuksen N:o 1049/2001 1, 2 ja 4 artiklan rikkomiseen.

1. *Implisiittisestä päätöksestä nostetun kanteen tutkittavaksi ottaminen*

Asianosaisten ja väliintulijan lausumat

29 Komissio, jota Yhdistynyt kuningaskunta tukee, vetoaa siihen, että kantajalla ei ole asiavaltuutta 9.4.2008 asetuksen N:o 1049/2001 8 artiklan 3 kohdan nojalla tehdyksi väitetyn implisiittisen päätöksen (jäljempänä implisiittinen päätös) osalta. Koska nimenomainen päätös on nimittäin tehty ennen kanteen nostamista, implisiittisen päätöksen mahdollisesta kumoamisesta kantajalle syntyvä etu ei poikkeaisi nimenomaisen päätöksen mahdollisesta kumoamisesta kantajalle syntyvästä edusta.

30 Kantaja vetoaa siihen, että komission kannasta aiheutuisi absurdi tilanne, jonka mukaan se, että nimenomainen päätös on tehty asetuksen N:o 1049/2001 8 artiklan 1 kohdassa säädetyn määräajan jälkeen, tekisi implisiittisen hylkäyspäätöksen tuomioistuinvalvonnasta mahdotonta, vaikka implisiittinen hylkäyspäätös on jo määritelmänsäkin mukaan toimi, jota ei ole perusteltu.

Unionin yleisen tuomioistuimen arviointi asiasta

31 Oikeuskäytännöstä ilmenee, että jos nimenomainen hylkäyspäätös on tehty asetuksen N:o 1049/2001 8 artiklan 3 kohdassa säädetyn määräajan jälkeen, hakijalla ei ole enää asiavaltuutta kanteen nostamiseksi implisiittisestä päätöksestä, joka katsotaan tehdyn siksi, että kyseinen määräaika on ylittynyt (ks. vastaavasti yhdistetyt asiat T-355/04 ja T-466/04, Co-Frutta v. komissio, tuomio 19.1.2010, Kok., s. II-1, 45 kohta ja asia T-359/09, Jurašinović v. neuvosto, määräys 17.6.2010, 40 kohta, ei julkaistu oikeustapauskokoelmassa). Oikeutta tutustua kyseisiin asiakirjoihin koskevat oikeudelliset seuraukset mainitun määräajan päättymisestä nimittäin muuttuvat merkityksettömiksi sillä hetkellä, jolloin nimenomainen päätös tehdään.

32 Etu, johon kantaja on vedonnut istunnossa ja jonka sisältö on se, että myöhemmin on mahdollista nostaa vahingonkorvauskanne mainitun määräajan ylittymisen vuoksi, ei saata kyseenalaiseksi edellä 31 kohtaan sisältyvää päätelmää. Implisiittisen päätöksen edeltävä kumoaminen ei nimittäin ole edellytys vahingonkorvauskanteen nostamiselle.

33 Edellä esitetyn perusteella kanne on jätettävä tutkimatta siltä osin kuin se koskee implisiittistä päätöstä.

2. *Nimenomaisesta päätöksestä nostettu kanne*

Ensimmäinen kanneperuste, joka koskee perusteluvelvollisuuden rikkomista

Asianosaisten ja väliintulijan lausumat

34 Nimenomaisesta päätöksestä kantaja tuo esiin ensinnäkin, ettei se voi tietää, onko komission yksilöimien asiakirjojen lisäksi olemassa muitakin asiakirjoja, joita sen pyyntö koskee. Tämän jälkeen kantaja korostaa, että asetuksen N:o 1049/2001 4 artiklan 5 kohtaan perustuva jäsenvaltion perusteltu vastalause sille, että asiakirjan sisältö ilmaistaan, ei vapauta komissiota sen velvollisuudesta tarkastaa, että kaikki perusteet, joihin jäsenvaltio vetoaa, ovat päteviä, eikä esittämästä tältä osin omia perustelujaan EY 253 artiklan ja asetuksen N:o 1049/2001 8 artiklan 1 kohdan mukaisesti. Tämä tulkinta on vahvistettu useissa edellä mainitussa asiassa Ruotsi vastaan komissio annetun tuomion kohdissa, julkisasiamies Poiares Maduron kyseisessä asiassa antamassa ratkaisuehdotuksessa (Kok., s. I-11394) sekä komission siinä ehdotuksessa, joka koskee asetuksen N:o 1049/2001 muuttamista ja jossa viitataan kyseisen asetuksen 4 artiklan 5 kohdan tulkintaan, sellaisena kuin se on voimassa.

35 Komission velvoittaminen toimimaan konsultoidun jäsenvaltion perustellun kieltävän vastauksen mukaisesti olisi kantajan mukaan lisäksi mainitun säännöksen sanamuodon vastaista, koska kyseisessä säännöksessä mainitaan kyseessä olevan jäsenvaltion pyyntö, ja se vastaisi sitä, että otettaisiin uudelleen käyttöön laatijasääntö, joka on kumottu asetuksella N:o 1049/2001.

36 Komission puolustaman näkemyksen epäjohdonmukaisuus ilmenee kantajan mukaan myös siitä, että se on käsiteltävässä asiassa kyseisen näkemyksen vuoksi evännyt

oikeuden tutustua jopa niihin asiakirjoihin, jotka ovat julkisia, kuten vuoden 2006 jalkapallon maailmanmestaruuskilpailujen otteluluetteloihin, ja luetteloon niistä vuosien 1994, 1998 ja 2002 jalkapallon maailmanmestaruuskilpailujen otteluista, joita ei ole lähetetty suorana lähetyksenä maksuttomilla televisiokanavilla, sekä siitä, että komissio on evännyt oikeuden tutustua asiakirjaan, jonka sisällön ilmaisemiseen Yhdistyneen kuningaskunnan viranomaiset olivat suostuneet.

37 Kantajan mukaan nimenomaiseen päätökseen ei sisältynyt Yhdistyneen kuningaskunnan näkemyksen nöyrää hyväksymistä lukuun ottamatta perusteluja, joiden nojalla komissio oli tullut siihen tulokseen, että ne perusteet, joihin kyseinen jäsenvaltio vetosi, olivat päteviä tai ettei ollut olemassa sellaista ylivoimaista yleistä etua, joka olisi ollut perusteena kyseisten asiakirjojen sisällön ilmaisemiselle. Edellä 36 kohdassa mainittu seikka osoitti myös, ettei komissio ollut tutkinut niiden perusteiden pätevyyttä, joihin Yhdistynyt kuningaskunta vetosi. Nimenomaiseen päätökseen ei myöskään sisältynyt niitä hylkäysperusteita, joihin Yhdistynyt kuningaskunta tältä osin vetosi väliintulokirjelmässään.

38 Lopuksi nimenomaiseen päätökseen ei kantajan mukaan sisälly minkäänlaista komission arviota siitä, onko mahdollista myöntää oikeus tutustua pyydettyjen asiakirjojen osiin.

39 Näin ollen kantajan mukaan komissio ei ole noudattanut perusteluvelvollisuuttaan, kun se on tukeutunut yksinomaan siihen, että Yhdistyneen kuningaskunnan viranomaiset ovat perustellusti hylänneet kantajan esittämän asiakirjoihin tutustumista koskevan pyynnön, ja kun se ei ole tutkinut mahdollisuutta antaa oikeus tutustua niiden asiakirjojen osiin, joita tämä pyyntö koski.

40 Komission 2.8.2006 päivätystä kirjeestä kantaja tuo esiin, että väite, jonka mukaan kyseisen kirjeen sisältämien tietojen ilmaiseminen estäisi jäsenvaltiota tekemästä yhteistyötä ja toimittamasta tietoja, jotka ovat tarpeen, jotta komissio voi arvioida, ovatko kansalliset toimenpiteet yhteisön oikeuden kanssa yhteensopivia, on vain hypoteettinen eikä sen tueksi ole näyttöä, joten se ei ole riittävä perustelu.

41 Komissio ja Yhdistynyt kuningaskunta riitauttavat nämä väitteet.

Unionin yleisen tuomioistuimen arviointi asiasta

42 Vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan EY 253 artiklan mukainen perusteluvelvollisuus määräytyy kyseisen säädöksen, päätöksen tai muun toimenpiteen luonteen mukaan, ja perusteluista on selkeästi ja yksiselitteisesti ilmettävä toimenpiteen tehneen toimielimen päättely siten, että niille, joita toimenpide koskee, selviävät sen syyt ja että toimivaltainen tuomioistuin voi tutkia toimenpiteen laillisuuden. Perusteluvelvollisuutta on arvioitava asiaan liittyvien asianhaarojen perusteella, joita ovat erityisesti toimen sisältö, esitettyjen perusteiden luonne ja intressi, joka niillä, joille päätös on osoitettu tai joita se koskee suoraan ja erikseen, voi olla saada selvennystä tilanteeseen. Perusteluissa ei tarvitse esittää kaikkia asiaan liittyviä tosiseikkoja ja oikeudellisia seikkoja, sillä tutkittaessa sitä, täyttävätkö päätöksen perustelut EY 253 artiklan vaatimukset, on otettava huomioon päätöksen sanamuodon lisäksi myös asiayhteys ja kaikki asiaa koskevat oikeussäännöt (asia C-265/97 P, VBA v. Florimex ym., tuomio 30.3.2000, Kok., s. I-2061, 93 kohta).

43 Aivan ensimmäiseksi kantajan väitteestä, jonka mukaan se ei voi tietää, onko olemassa muita asiakirjoja, joita sen pyyntö koskee ja joita ei ole yksilöity nimenomaisessa päätöksessä, on todettava, että komissio on siinä selvästi ilmoittanut, mitä asiakirjoja kantajan pyyntö koskee. Riidanalaista päätöstä on näin ollen perusteltu oikeudelliselta kannalta riittävällä tavalla tämän kysymyksen osalta.

44 Seuraavaksi on todettava, että kun on kyse niistä asiakirjoista, jotka ovat peräisin Yhdistyneen kuningaskunnan viranomaisilta, komissiolla olevan perusteluvelvollisuuden laajuus riippuu siitä, miten määritellään ne oikeudelliset seurausvaikutukset, jotka liittyvät siihen, että jäsenvaltio perustellusti kieltää asiakirjaan sisältyvien tietojen ilmaisemisen asetuksen N:o 1049/2001 4 artiklan 5 kohdan mukaisesti.

45 Tässä asiayhteydessä on todettava, että tulkinta, jonka mukaan asetuksen N:o 1049/2001 4 artiklan 5 kohdassa annetaan jäsenvaltiolle yleinen ja ehdoton vetooikeus, jonka nojalla jäsenvaltio voi estää täysin vapaan harkintansa mukaan ja ilman perusteluvelvollisuutta yhteisön toimielinten hallussa olevien asiakirjojen sisältämien tietojen ilmaisemisen ainoastaan siitä syystä, että kyseessä oleva asiakirja on peräisin tältä jäsenvaltiolta, ei ole Euroopan unionin päätöksentekomenettelyn avoimuuden lisäämistä koskevan tavoitteen mukainen. Mainitunkaltaisesta tulkinnasta seuraisi se, että sellaisten asiakirjojen erityisen laaja luokka, jotka voivat olla yhteisön päätöksentekomenettelyn perustana ja selittää sitä, suljettaisiin asetuksen N:o 1049/2001 säännösten soveltamisalan ulkopuolelle. Näin ollen yleisön oikeuden tutustua asiakirjoihin toteutuminen vaarannettaisiin vastaavilta osin ilman objektiivista syytä (ks. vastaavasti edellä 15 kohdassa mainittu asia Ruotsi v. komissio, tuomion 58–60, 62 ja 64 kohta).

46 Kyseessä olevan jäsenvaltion on näin ollen perusteltava mahdollinen kielteinen kantansa viittaamalla asetuksen N:o 1049/2001 4 artiklan 1–3 kohdassa lueteltuihin poikkeuksiin. Jos jäsenvaltio täyttää tämän velvollisuuden, toimielimen on hylättävä asiakirjoihin tutustumista koskeva pyyntö, mutta sen on kuitenkin täytettävä oma perusteluvelvollisuutensa ja esitettävä päätöksessään ne syyt, joihin jäsenvaltio on vedonnut, jotta toimielin voi todeta, että on sovellettava jotakin edellä mainittuihin säännöksiin sisältyvistä oikeutta tutustua asiakirjoihin koskevista poikkeuksista (ks. vastaavasti edellä 15 kohdassa mainittu asia Ruotsi v. komissio, tuomion 87, 89 ja 90 kohta).

47 Näistä seikoista, joiden tarkoituksena on säilyttää asetuksen N:o 1049/2001 tavoite – kuitenkin niin, että kyseisen asetuksen 4 artiklan 5 kohdalle annetaan oma normatiivinen sisältö, joka on erilainen kuin mainitun asetuksen 4 artiklan 4 kohdan

normatiivinen sisältö –, seuraa, että sen jälkeen, kun komissio on todennut, että jäsenvaltion vastalauseeseen sisältyvät syyt, joiden vuoksi kyseiset asiakirjat mainitun jäsenvaltion mielestä kuuluvat jonkin oikeudesta tutustua asiakirjoihin tehdyn poikkeuksen alaan, komission ei tarvitse esittää omaa arviotaan siitä, onko kyseinen perustelu oikea.

48 Käsiteltävässä asiassa Yhdistyneeltä kuningaskunnalta peräisin olevien asiakirjojen osalta komissio on selittänyt nimenomaisen päätöksen 2 kohdassa ne syyt, joihin kyseinen jäsenvaltio on vedonnut, ja ilmoittanut, että kyseisiin syihin viitattiin asetuksen N:o 1049/2001 4 artiklan 2 kohdan ensimmäisessä luetelmakohdassa ja 3 kohdan toisessa alakohdassa lueteltujen poikkeusten yhteydessä. Komissio on siis täyttänyt EY 253 artiklaan ja asetuksen N:o 1049/2001 8 artiklan 1 kohtaan perustuvan perusteluvelvollisuutensa.

49 Lopuksi komission 2.8.2006 päivätystä kirjeestä on huomautettava, että perusteluvelvollisuus on olennainen menettelymääräys, joka on erotettava perustelujen aineellisesta paikkansapitävyydestä, joka koskee riidanalaisen toimen aineellista lainmukaisuutta (asia T-112/05, Akzo Nobel ym. v. komissio, tuomio 12.12.2007, Kok., s. II-5049, 94 kohta).

50 On todettava, että tästä kantajan väitteet, joiden mukaan nimenomaista päätöstä ei ole perusteltu tai sitä ei ole perusteltu riittävästi, koskevat tosiasiallisesti kyseisten perustelujen hyvyyttä, jota tarkastellaan toisen kanneperusteen yhteydessä. Muusta osin on todettava, että nimenomaisen päätöksen 3.1 kohtaan sisältyy selvitys syistä, joiden vuoksi komissio on katsonut, että kyseessä olevan kirjeen sisällön ilmaiseminen vaarantaisi tutkintatoiminnan tavoitteet ja siitä oli siksi asetuksen N:o 1049/2001 4 artiklan 2 kohdan kolmannen luetelmakohdan nojalla kieltäydyttävä.

51 Ensimmäinen kanneperuste on näin ollen hylättävä.

Toinen kanneperuste, joka perustuu EY 255 artiklan ja asetuksen N:o 1049/2001 1, 2 ja 4 artiklan rikkomiseen

Yhdistyneeltä kuningaskunnalta peräisin olevat asiakirjat

– Asianosaisten ja väliintulijan lausumat

52 Kantaja tuo esiin, että oikeuskäytännön mukaan kaikkia poikkeuksia oikeudesta tutustua asiakirjoihin on tulkittava suppeasti, koska on säilytettävä lähtökohtainen oikeus tutustua asiakirjoihin.

53 Asetuksen N:o 1049/2001 4 artiklan 3 kohdan toiseen alakohtaan perustuvasta poikkeuksesta (ks. edellä 14 kohta) kantaja huomauttaa, että käsiteltävässä asiassa jäsenvaltio on vedonnut säännökseen, jonka tarkoituksena on suojata komission päätöksentekomenettelyä tulevissa asioissa. Tehdessään implisiittisen päätöksen ja nimenomaisen päätöksen komissio oli jo tehnyt päätöksen 2007/730 ja lopettanut kantelun käsittelyn (ks. edellä 8 ja 9 kohta). Koska kyseinen poikkeus kuitenkin luonteensa vuoksi koskee yksinomaan toimielinten päätöksentekomenettelyä, vetoaminen kyseiseen poikkeukseen on mahdollista vain päätöksentekomenettelyn osalta. Näin ollen se, että Yhdistyneen kuningaskunnan viranomaiset eivät olleet lähettäneet nimenomaisessa päätöksessä yksilöityjä asiakirjoja siinä uskossa, että kyseiset asiakirjat julkistettaisiin, ei ollut merkityksellistä, kuten ei sekään, että kyseisiä asiakirjoja oli tutkittu myös kantelun käsittelyn yhteydessä.

54 Lisäksi näkemys, jonka mukaan kyseessä olevien asiakirjojen sisältämien tietojen ilmaiseminen vaikuttaisi jäsenvaltioiden haluun tehdä yhteistyötä komission kanssa,

koskee kantajan mukaan olosuhdetta, joka ei ole kohtuullisesti ennakoitavissa vaan on täysin hypoteettinen. Jäsenvaltioilla on kantajan mukaan sitä paitsi EY 10 artiklan mukaan velvollisuus tehdä yhteistyötä komission kanssa eivätkä ne voi jättää tätä velvollisuutta noudattamatta sillä perusteella, että komissio on sallinut johonkin asiakirjaan tutustumisen asetuksen N:o 1049/2001 nojalla. Tältä osin kantaja vetoaa komission omaan kantaan, joka koskee direktiivin 89/552 3 a artiklan soveltamisalaan kuuluvia toimenpiteitä ja jonka mukaan komissio tutkii kysymyksen vain, jos jäsenvaltio toimittaa riittävät tiedot kunkin tapahtuman yhteiskunnallisesta merkityksestä sekä menettelystä, jota on noudatettu kyseisiä tapahtumia valittaessa. Se, että jäsenvaltio ei tekisi yhteistyötä direktiivin 89/552 3 a artiklan 2 kohdassa säädetyssä menettelyssä, ei näin ollen ole edes ajateltavissa.

55 Kantaja muistuttaa jäsenvaltioiden velvollisuudesta laatia mahdollinen luettelo yhteiskunnallisesti erityisen merkittävistä tapahtumista direktiivin 89/552 3 a artiklan 1 kohdan mukaisesti selkeässä ja avoimessa menettelyssä, joten kyseiseen menettelyyn liittyviin komissiolle toimitettuihin asiakirjoihin sisältyvien tietojen ilmaisemisesta ei voida kieltäytyä sen jälkeen, kun päätös siitä, onko luettelo yhteisön oikeuden kanssa yhteensopiva, on tehty, sillä perusteella, että jäsenvaltio kieltäytyisi yhteistyöstä tulevaisuudessa. Vaikka komissio on vastaanottanut Yhdistyneen kuningaskunnan viranomaisilta peräisin olevat asiakirjat vastauksena tietojensaantipyyntöön, joka kyseisille viranomaisille on osoitettu kantelua käsiteltäessä, päätös 2007/730 perustui näihin tietoihin.

56 Tässä asiayhteydessä kantaja korostaa, että komission itsensä mukaan Yhdistyneen kuningaskunnan toimittamat tiedot kantelua tutkittaessa olivat merkityksellisiä arvioitaessa sitä, olivatko Yhdistyneen kuningaskunnan hyväksymät toimet yhteensopivia yhteisön oikeuden kanssa, ja että 7.2.2008 päivätyn kirjeen (ks. edellä 9 kohta) mukaan päätöksen 2007/730 tekemisestä on seurannut se, että kantelun käsittely on päättynyt. Komissio on näin ollen nimenomaisessa päätöksessä määritellyt, että kantajan uudistettu pyyntö, joka koski Yhdistyneen kuningaskunnan direktiivin 89/552 3 a artiklan 2 kohdan nojalla ilmoittamien toimenpiteiden tutkimiseen liittyviä asiakirjoja, kattaa riidanalaiset asiakirjat. Tästä seuraa, että kyseisten toimenpiteiden

yhteensopivuuden tutkiminen ja kantelun tutkiminen ovat tapahtuneet samanaikaisesti ja että ensimmäisen kerran vastineessa esitetyt komission väitteet, jotka eivät liity näihin kahteen menettelyyn, on hylättävä. Kantaja korostaa tältä osin, että nimenomaisen päätöksen mukaan 19.2.2007 päivättyyn kirjeeseen sisältyy Yhdistyneen kuningaskunnan viranomaisten näkemys komission omaksumasta lähestymistavasta tiettyjen direktiivin 89/552 3 a artiklaa koskevien kysymysten osalta.

57 Väitettä, joka koskee mahdollisuutta avata Yhdistyneen kuningaskunnan ilmoittamien toimenpiteiden tutkintamenettely uudelleen sen johdosta, että unionin yleinen tuomioistuin kumoaa päätöksen 2007/730, ei kantajan mukaan myöskään voida hyväksyä, koska se oikeuttaisi olemaan ilmaisematta mihin hyvänsä komissiolle tutkinnan yhteydessä toimitettuihin asiakirjoihin sisältyvät tiedot.

58 Näin ollen on niin, että kun komissio on vedonnut asetuksen N:o 1049/2001 4 artiklan 3 kohdan toiseen alakohtaan sisältyvään poikkeukseen evätäkseen oikeuden tutustua Yhdistyneeltä kuningaskunnalta peräisin oleviin asiakirjoihin, se on kantajan mukaan tehnyt oikeudellisen virheen.

59 Kantaja tuo lisäksi esiin sen, että kun komissio ei ole tutkinut mahdollisuutta antaa pyydetyt asiakirjat tutustuttavaksi osittain, se on rikkonut asetuksen N:o 1049/2001 4 artiklan 6 kohtaa. Nimenomaisessa päätöksessä ei sitä paitsi ilmoiteta, että komissio olisi kehottanut Yhdistynyttä kuningaskuntaa perustelemaan kantaansa siihen, että annettaisiin oikeus tutustua asiakirjoihin osittain tai että mainitunlaiset perustelut olisi tosiasiallisesti esitetty.

60 Komissio puolestaan tuo esiin ensinnäkin sen, että asetuksen N:o 1049/2001 4 artiklan 5 kohtaa sovellettaessa sen valta rajoittuu sen tutkimiseen, että jäsenvaltion vastalauseet perustuvat asetuksen N:o 1049/2001 4 artiklan 1–3 kohtaan ja että ne eivät

jää selvästi kyseisillä säännöksillä säädettyjen poikkeusten soveltamisalan ulkopuolelle. Vastaavasti unionin tuomioistuinten komission arvion lainmukaisuutta koskevan valvonnan on rajoituttava sen tarkastamiseen, että komissio on todella suorittanut mainitun tutkimisen.

61 Seuraavaksi komissio esittää asetuksen N:o 1049/2001 4 artiklan 3 kohdan toiseen alakohtaan perustuvan poikkeuksen osalta (ks. edellä 14 kohta), että Yhdistyneen kuningaskunnan toimittamat asiakirjat on toimitettu kantelun tutkimisen yhteydessä ja että niihin sisältyy Yhdistyneen kuningaskunnan viranomaisten näkemyksiä, jotka on esitetty komission suorittamien alustavien kuulemisten yhteydessä. Komissio korostaa Yhdistyneen kuningaskunnan tukemana, että toisin kuin kantaja väittää, toimielimen toimen antamiseen johtavaan päätöksentekomenettelyyn osallistuvalla jäsenvaltiolla on oikeus vedota asetuksen N:o 1049/2001 4 artiklan 3 kohdan toiseen alakohtaan sisältyvään poikkeukseen, jonka tarkoituksena on suojata kyseiseen menettelyyn olennaisena osana kuuluvaa pohdintaa. Käsiteltävässä asiassa se riski kyseisen menettelyn haittaamisesta, joka aiheutuisi siitä, että direktiivin 89/552 3 a artiklan mukainen tarkastaminen olisi luonteeltaan samankaltaista kuin jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättämistä koskevassa menettelyssä suoritettava tarkastaminen, on komission mukaan kohtuullisesti ennakoitavissa vaikka kyseessä oleva tutkinta on päättynyt, koska päätöksen 2007/730 lainmukaisuus on riitautettu unionin yleisessä tuomioistuimessa asioissa T-55/08, UEFA vastaan komissio, ja T-68/08, FIFA vastaan komissio. Kyseiset asiakirjat, joita komissio on käyttänyt sekä direktiivin 89/552 3 a artiklan mukaisessa tutkimuksessa että kantelua tutkiessaan, ovat komission mukaan keskeisessä roolissa siinä tapauksessa, että päätös 2007/730 kumotaan sen asiasisällön vuoksi ja menettely sen tutkimiseksi, ovatko Yhdistyneen kuningaskunnan hyväksymät toimenpiteet yhteensopivia yhteisön oikeuden kanssa, aloitetaan uudelleen. Yhdistyneen kuningaskunnan on tässä tilanteessa jälleen voitava tehdä täysin luottamuksellista yhteistyötä komission kanssa siihen saakka, kunnes kyseinen asia on saatettu lopullisesti päätökseen, ja mikäli tällainen yhteistyö ei toteudu, komission päätöksentekomenettelylle aiheutuu suurta haittaa. Näin ollen Yhdistyneen kuningaskunnan päättely ei ole selvästi asiaan soveltumatonta.

62 Komissio lisää, että EY 10 artiklassa määrätty yhteistyövelvoite ei ole esteenä sille, että jäsenvaltiot voivat pyytää tiettyjen asioiden säilyttämistä luottamuksellisina.

Jäsenvaltioilla direktiivin 89/552 3 a artiklan 2 kohdan mukaan olevalla yhteistyövelvoitteella ei sitä paitsi ole merkitystä käsiteltävässä asiassa, koska kyseessä olevat asiakirjat on esitetty kantelun tutkimisen yhteydessä eivätkä ne ole osa Yhdistyneen kuningaskunnan mainitun säännöksen mukaisesti tekemää ilmoitusta.

63 Yhdistynyt kuningaskunta korostaa, että vaikka tietyt 19.2.2007 päivätyn kirjeen liitteisiin iv–vi sisältyvät tiedot eivät olleet luottamuksellisia, niiden esittämisen rakenteesta ilmenee tiettyjä seikkoja, joita ei voida ilmaista vaarantamatta molemminpuolista luottamusta, jonka on vallittava komission ja jäsenvaltion välisessä viestinnässä käsiteltävän asian kaltaisissa olosuhteissa.

– Unionin yleisen tuomioistuimen arviointi asiasta

64 Aivan aluksi on korostettava sitä, että komission vastineessaan sekä sen 29.10.2010 päivätyssä kirjeessä esittämien selitysten, joiden mukaan se ei enää vastusta Yhdistyneen kuningaskunnan pysyvän edustajan kirjeen kahden ensimmäisen liitteen sisältämien tietojen ilmaisemista, lukuun ottamatta tiettyjä tietoja, joiden osalta on vedottu asetuksen N:o 1049/2001 4 artiklan 2 kohdan ensimmäiseen luetelmakohtaan sisältyvään poikkeukseen (ks. edellä 14 kohta), johdosta kantaja on todennut istunnossa, ettei se enää riitauta nimenomaiseen päätökseen sisältyvää arviota kyseisten tietojen osalta.

65 Yhdistyneeltä kuningaskunnalta peräisin olevien asiakirjojen osalta kantaja vetoaa lähinnä asetuksen N:o 1049/2001 4 artiklan 3 kohdan toisen alakohdan rikkomiseen perustuvaan kanneperusteeseen.

66 Tässä yhteydessä on aivan aluksi hylättävä komission ja Yhdistyneen kuningaskunnan ajama kanta tuomioistuinvalvonnan laajuudesta asetuksen N:o 1049/2001 4 artiklan 5 kohtaa sovellettaessa (ks. edellä 60 kohta).

67 Silloin kun jäsenvaltio vetoaa asetuksen N:o 1049/2001 4 artiklan 5 kohtaan ja esittää mainitun artiklan 1–3 kohdassa lueteltuja hylkäysperusteita, unionin tuomioistuimen toimivaltaan kuuluu valvoa sen aloitteesta, jonka oikeuden tutustua asiakirjaan toimielin on evännyt, voidaanko tämä epääminen perustella pätevästi mainituilla poikkeuksilla, riippumatta siitä, että tämä epääminen ei perustu toimielimen vaan kyseessä olevan jäsenvaltion suorittamaan poikkeusten arviointiin. Muilta osin on todettava, että sen kannalta, jota asia koskee, jäsenvaltion asiaan puuttumisesta huolimatta kyseessä on yhteisön päätös, jonka toimielin tämän jälkeen osoittaa sille, jota asia koskee, vastauksena tutustumispyyntöön, joka on esitetty toimielimelle sen hallussa olevan asiakirjan osalta (ks. vastaavasti edellä 15 kohdassa mainittu asia Ruotsi vastaan komissio, tuomion 94 kohta).

68 Kun lisäksi otetaan huomioon asetuksen N:o 1049/2001 tavoitteet, kyseisen asetuksen 4 artiklassa lueteltuja poikkeuksia yleisön oikeudesta tutustua toimielinten asiakirjoihin on tulkittava ja sovellettava suppeasti (ks. vastaavasti yhdistetyt asiat C-39/05 P ja C-52/05 P, Ruotsi ja Turco v. neuvosto, tuomio 1.7.2008, Kok., s. I-4723, 36 kohta).

69 Asetuksen N:o 1049/2001 4 artiklan 3 kohdan toisen alakohdan tulkinnasta on todettava, että kyseisen säännöksen tarkoituksena on suojata tietyntyyppisiä asiakirjoja, joita menettelyn kuluessa laaditaan ja joiden sisältämien tietojen ilmaiseminen saattaisi vielä senkin jälkeen, kun kyseinen menettely on päättynyt, aiheuttaa haittaa kyseisen toimielimen päätöksentekomenettelylle.

70 Tällaisten asiakirjojen on sisällettävä ”sisäiseen käyttöön tarkoitettuja mielipiteitä osana asianomaisen toimielimen neuvotteluja ja alustavia keskusteluja”.

71 Nimenomaisen päätöksen 2 kohdan mukaan Yhdistyneeltä kuningaskunnalta peräisin olevat asiakirjat täyttävät tämän määritelmän, koska ne sisältävät kyseisen jäsenvaltion viranomaisten ”mielipiteitä, jotka on tarkoitettu” komission ”sisäiseen käyttöön osana komission ja kyseisten viranomaisten välisiä alustavia keskusteluja”.

72 Vastauksena unionin yleisen tuomioistuimen istunnossa esittämään kysymykseen komissio on lisäksi esittänyt, että sen mukaan asetuksen N:o 1049/2001 4 artiklan 3 kohdan toinen alakohta kattaa myös kyseisen toimielimen ulkopuolisilta yhteisöiltä peräisin olevat asiakirjat, koska vaikka niiden tarkoituksena onkin toimittaa tietoja, niissä kuitenkin esitetään, vaikkakin epäsuorasti, niiden laatijan mielipide kyseisten tietojen paikkansapitävyydestä tai merkityksestä.

73 Asetuksen N:o 1049/2001 4 artiklan 3 kohdan toisen alakohdan sanamuotoa ei kuitenkaan voida tulkita niin laajasti. Ensinnäkin se, että katsottaisiin, että asiakirja on tarkoitettu toimielimen sisäiseen käyttöön vain sen vuoksi, että kyseinen toimielin on asiakirjan vastaanottaja, merkitsisi kyseisen edellytyksen tekemistä tyhjäksi, koska kaikki jonkin toimielimen vastaanottamat asiakirjat täyttäisivät tämän edellytyksen. Toiseksi tulkinnassa nimenomaisessa päätöksessä ilmaistun kannan taustalla ei oteta huomioon sitä, että kyseisen säännöksen mukaan neuvottelujen tai alustavien keskustelujen on tapahduttava ”toimielimen” [sisällä]. Nimenomaisessa päätöksessä on kuitenkin kuvattu komission ja Yhdistyneen kuningaskunnan viranomaisten välisiä keskusteluja, jotka eivät siis ole tapahtuneet ”toimielimen [sisällä]”.

74 Nämä näkemykset eivät todellakaan perustu ainoastaan kielelliseen tulkintaan, vaan ne ovat myös edellä 68 kohdassa kuvatun periaatteen mukaisia, jota nimenomaisessa päätöksessä otettu kanta, jota komissio on istunnossa kehitellyt edelleen, loukkaa. Nämä tulkinnat säilyttävät myös asetuksen N:o 1049/2001 4 artiklan 3 kohdan ensimmäisen alakohdan tehokkaan vaikutuksen ja siis sen logiikan, että kyseisessä säännöksessä on kaksi erillistä alakohtaa, joista ensimmäinen koskee päätöksentekomenettelyn

päättymistä edeltävää aikaa ja toinen koskee ajanjaksoa, joka ulottuu jopa kyseisen menettelyn jälkeiseen aikaan.

75 Jos ensinnäkin nimittäin katsottaisiin, että asetuksen N:o 1049/2001 4 artiklan 3 kohdan toinen alakohta koskee kaikkia niitä asiakirjoja, jotka toimielimelle on lähettänyt ulkopuolinen taho, joihin sisältyy ”mielipide” sanan laajimmassa mahdollisessa merkityksessä ja joihin mahdollisesti saatetaan vastata, mikä kokonaisuutena muodostaa kyseisessä säännöksessä tarkoitetun ”keskustelun”, tästä seuraisi, että toinen alakohta koskisi ”asiakirjoja” yhtä laajassa mielessä kuin mainitun säännöksen ensimmäinen alakohta. Koska kyseisiä asiakirjaryhmiä voitaisiin suojata samoilla edellytyksillä eli tilanteessa, jossa niiden sisältämien tietojen ilmaiseminen vakavasti vaarantaisi päätöksentekomenettelyn, ensimmäinen alakohta menettäisi merkityksensä, koska toinen alakohta kattaisi sekä päätöksentekomenettelyn päättymistä edeltävän että sen jälkeisen ajanjakson.

76 Ulkopuolisen henkilön tai yhteisön toimielimelle mielipiteiden vaihtoa kyseisen toimielimen kanssa varten lähettämät asiakirjat eivät siis kuulu asetuksen N:o 1049/2001 4 artiklan 3 kohdan toisen alakohdan soveltamisalaan. Tästä seuraa, ettei Yhdistynyt kuningaskunta voi pätevästi vedota tähän säännökseen pyytääkseen komissiota eväämään kyseisiin kirjeisiin tutustumisen. On lisättävä, että se, että unionin tuomioistuin on edellä 15 kohdassa mainitussa asiassa Ruotsi vastaan komissio myöntänyt, että jäsenvaltio voi vedota asetuksen N:o 1049/2001 4 artiklan 3 kohdan poikkeuksiin, ei mitenkään saata tätä päätelmää kyseenalaiseksi. Unionin tuomioistuimen mainitussa tuomiossa kyseisen säännöksen 3 kohtaan tekemä viittaus voidaan selittää kyseisen säännöksen ensimmäisen alakohdan olemassaololla, joka myös koskee toimielimen vastaanottamia asiakirjoja.

77 On joka tapauksessa todettava, että päätöksentekomenettelyn vakavaa vaarantumista koskeva edellytys ei käsiteltävässä asiassa täyty.

78 Tässä on palautettava mieleen se, että asiakirjoihin tutustumista koskevan pyynnön käsittelemisen edellyttämältä tutkimiselta edellytetään konkreettisuutta. Yhtäältä pelkästään se, että asiakirja koskee poikkeuksella suojattua etua, ei voi riittää perustelemaan kyseisen poikkeuksen soveltamista. Mainitunlainen soveltaminen on lähtökohtaisesti perusteltua vain silloin, kun toimielin on ensin arvioinut, onko asiakirjoihin tutustuminen omiaan konkreettisesti ja tosiasiallisesti vaarantamaan suojatun edun. Toisaalta suojatulle edulle aiheutuvan vaaran on, jotta siihen voitaisiin vedota, oltava kohtuullisesti ennakoitavissa eikä se saa olla täysin hypoteettinen (ks. asia T-166/05, Borax Europe v. komissio, tuomio 11.3.2009, 88 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen, ei julkaistu oikeustapauskokoelmassa).

79 On myös todettava, että Yhdistynyt kuningaskunta on toimittanut kyseessä olevat asiakirjat vastauksena komission 2.8.2006 päivättyyn kirjeeseen, joka on lähetetty kyseisen jäsenvaltion viranomaisille kantelun jättämisen johdosta. Kuten nimenomaisen päätöksen 2 kohdan neljännestä alakohdasta ilmenee, Yhdistynyt kuningaskunta on katsonut, että kyseisten kirjeiden sisältämien tietojen ilmaiseminen vaarantaisi sen vilpittömän yhteistyön komission kanssa yhteisön oikeuden rikkomista koskevan kantelun tutkimisessa, koska se ei voisi vastata suorasanaisesti komission kysymyksiin. Tämä seikka vaarantaisi komission päätöksentekomenettelyn yhteisön oikeuden rikkomista käsiteltäessä.

80 Nämä väitteet eivät voi menestyä. Jonkin jäsenvaltion mahdollisen ilmoituksen, jossa se ilmoittaa vastahakoisuutensa tehdä yhteistyötä toimielimen kanssa siinä tapauksessa, että viimeksi mainittu antaa asiakirjan tutustuttavaksi, hyväksyminen perusteeksi asetuksen N:o 1049/2001 4 artiklan 3 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitetulle päätöksentekomenettelyn vakavalle vahingoittumiselle johtaisi siihen, että jäsenvaltioille annettaisiin harkintavaltaa asiassa tai ainakin alistettaisiin kyseisellä asetuksella toimeen pannut asiakirjoihin tutustumista koskevat menettelytavat niihin liittyvien kansallisten menettelytapojen alaisiksi. Tämä ei kuitenkaan olisi sopusoinnussa asetuksella N:o 1049/2001 luodun oikeutta tutustua asiakirjoihin koskevan järjestelmän (ks. vastaavasti edellä 15 kohdassa mainittu asia Ruotsi v. komissio, tuomion 58 ja 65 kohta) kanssa eikä myöskään sen kanssa, että jäsenvaltioilla on EY 10 artiklan mukaan velvollisuus tehdä vilpitöntä yhteistyötä komission kanssa.

81 Tästä seuraa, että asetuksen N:o 1049/2001 4 artiklan 3 kohdan toista alakohtaa ja 5 kohtaa on tulkittava niin, ettei jäsenvaltio voi vedota omaan vastahakoisuuteensa tehdä yhteistyötä komission kanssa siinä tapauksessa, että asiakirjan sisältämät tiedot ilmaistaan asetuksen N:o 1049/2001 nojalla, pätevänä perusteena kyseisen toimielimen päätöksentekomenettelyn vakavalle vahingoittumiselle.

82 Nimenomainen päätös on näin ollen kumottava siltä osin kuin se koskee 5.9.2006 ja 19.2.2007 päivättyihin kirjeisiin tutustumisen epäämistä paitsi siltä osin kuin se koskee niitä 19.2.2007 päivätyn kirjeen kahteen ensimmäiseen liitteeseen sisältyviä tietoja, joiden osalta on vedottu asetuksen N:o 1049/2001 4 artiklan 2 kohdan ensimmäisessä luetelmakohdassa säädettyyn poikkeukseen.

Komission asiakirja

– Asianosaisten ja väliintulijan lausumat

83 Kantaja muistuttaa siitä, ettei se, että asiakirja koskee tarkastus- tai tutkintatoimia sellaisenaan, riitä perustelemaan asetuksen N:o 1049/2001 4 artiklan 2 kohdan kolmanteen luetelmakohtaan sisältyvän poikkeuksen soveltamista. Komissiolla on siis velvollisuus osoittaa päätöksensä perusteluissa, että kyseisen asiakirjan sisältämien tietojen ilmaiseminen vaarantaisi konkreettisesti ja kohtuullisesti ennakoitavissa olevalla tavalla tarkastus- tai tutkintatoimien tavoitteiden turvaamisen.

84 Säännöksen, jossa säädetään poikkeuksesta, johon komissio vetoaa, tavoitteena ei kantajan mukaan myöskään ole suojata tutkintatoimia sinänsä, vaan turvata kyseisten tointen tavoite, joten kyseisen turvaamisen kohdetta ei voida saavuttaa sen jälkeen, kun kyseessä oleva tutkinta on päättynyt.

85 Käsiteltävässä asiassa komissio ei ollut kantajan mukaan kuitenkaan selittänyt, miten 2.8.2006 päivätyn komission kirjeen sisältämien tietojen ilmaiseminen voisi johtaa siihen, että Yhdistyneen kuningaskunnan viranomaiset eivät toimittaisi tietoja sellaisessa menettelyssä, jossa jäsenvaltioilla on velvollisuus tehdä yhteistyötä ja joka käsiteltävässä asiassa oli jo saatettu päätökseen. Tässä tilanteessa mahdollisuutta, että unionin yleinen tuomioistuin kumoaa päätöksen 2007/730, voidaan pitää vain hypoteettisena, tulevana ja todennäköisesti etäisenä.

86 Komissio kuvaa kantajan mukaan nimenomaisessa päätöksessä sitä paitsi jäsenvaltion antamia tietoja, kun taas riidanalainen kirje on peräisin komissiolta. Lopuksi kantaja vetoaa vielä siihen, että komissio ei ole ottanut huomioon ylivoimaista yleistä etua, joka oikeuttaa ilmaisemaan kyseessä olevaan asiakirjaan sisältyvät tiedot ja täyttää lisääntyneen avoimuuden ja kansalaisten päätöksentekomenettelyyn osallistumisen tarpeet. Tästä seuraa kantajan mukaan se, että vedotessaan asetuksen N:o 1049/2001 4 artiklan 2 kohdan kolmannessa alakohdassa mainittuun poikkeukseen 2.8.2006 päivätyn kirjeen osalta, komissio on tehnyt virheen, joten nimenomainen päätös on kumottava.

87 Komissio korostaa, että on erotettava toisistaan yhtäältä Yhdistyneen kuningaskunnan direktiivin 89/552 3 a artiklan 2 kohdan mukaisesti tekemään ilmoitukseen sisältyvät asiakirjat ja toisaalta asiakirjat, jotka on toimitettu komissiolle sen tutkinnan yhteydessä, joka alkoi kantelun jättämisestä ja joka on ilmoituksesta erillinen menettely. Komissio korostaa myös, että tutkinta, jonka yhteydessä on vedottu asetuksen N:o 1049/2001 4 artiklan 2 kohdan kolmanteen alakohtaan sisältyvään poikkeukseen, on direktiivin 89/552 3 a artiklan 2 kohdassa tarkoitettu tutkinta. Komissio on lisäksi tutkinut asiakirjan vetoamansa poikkeuksen osalta erikseen ja riittävästi ja asianmukaisesti perustellen tullut siihen tulokseen, että oli olemassa kohtuullisesti

ennakoitavissa oleva vaara kyseisen tutkinnan tavoitteen vaarantumisesta. Tältä osin – ja kuten nimenomaisessa päätöksessä on esitetty – päätöksen 2007/730 kumoaminen aineellisesti virheellisenä unionin yleisessä tuomioistuimessa vireillä olevien asioiden T-55/08, UEFA vastaan komissio, ja T-66/08, FIFA vastaan komissio, vuoksi, merkitsee sitä, että menettely on aloitettava uudelleen ja ennen kyseisen päätöksen tekemistä kerätyt tiedot on arvioitava uudelleen, mukaan luettuna niihin asiakirjoihin sisältyvät tiedot, joihin tutustuminen on evätty.

88 Komissio selittää lisäksi, ettei se ole perustanut päätöstään asetuksen N:o 1049/2001 4 artiklan 2 kohdan toiseen luetelmakohtaan eikä 3 kohdan toiseen alakohtaan 2.8.2006 päivätyn kirjeen osalta.

89 Komissio torjuu sekä kantajan väitteen, joka perustuu siihen, ettei mahdollisuutta tutustua asiakirjan osaan ole tutkittu, sillä perusteella, että komissio on arvioinut poikkeuksen soveltumista kyseisen yksittäisen asiakirjan osalta, että väitteen, jonka mukaan se ei ole ottanut huomioon ylivoimaista yleistä etua, joka voisi olla perusteena 2.8.2006 päivätyn kirjeen sisältämien tietojen ilmaisemiselle.

– Unionin yleisen tuomioistuimen arviointi asiasta

90 Kantaja tuo esiin 2.8.2006 päivätyn kirjeen sisällöstä, ettei nimenomaiseen päätökseen sisältyvässä väitteessä, jonka mukaan kyseessä olevaan kirjeeseen sisältyi Yhdistyneen kuningaskunnan toimittamia tietoja, ollut mitään järkeä, koska kyseessä oli ensimmäinen komission kantelun jättämisen jälkeen lähettämä kirje. Kuten nimenomaisen päätöksen 3.1 kohdasta todellakin ilmenee, komissio on perustellut kyseisen asiakirjan sisältämien tietojen ilmaisematta jättämistä viittaamalla siihen vaaraan, että jäsenvaltiot eivät enää halua tehdä yhteistyötä direktiivin 89/552 3 a artiklan mukaisissa menettelyissä, jos ne tietävät, että niiden toimittamat tiedot saatetaan myöhemmin ilmaista kolmansille. Kuten kyseessä olevan kirjeen, jonka komissio on asian

selvittämistoimena esittänyt (ks. edellä 20 ja 21 kohta) lukemisesta kuitenkin ilmenee, siihen ei sisälly Yhdistyneen kuningaskunnan viranomaisilta peräisin olevia tietoja. Kyseessä oleva kirje on tiivistelmä kantelusta ja sen tarkoituksena on kysyä kyseisen jäsenvaltion mielipidettä Infront WM:n väitteistä. Ainoa viite Yhdistyneen kuningaskunnan viranomaisten toimittamiin tietoihin koskee katsojalukuja, joita oli kantelussa jo joka tapauksessa kritisoitu ja jotka siis olivat jo kantajan hallussa, koska hän oli Infront WM:n neuvonantaja (ks. edellä 5 ja 6 kohta). Tästä seuraa, että syy, johon komissio vetoaa nimenomaisessa päätöksessä perustellakseen sen, ettei kyseessä olevan asiakirjan sisältämiä tietoja ilmaista, ei vastaa kyseisen asiakirjan sisältöä.

91 Vaikka näitä seikkoja ei edes otettaisi huomioon, on joka tapauksessa todettava, että seikat, joihin komissio on nimenomaisessa päätöksessä vedonnut, eivät riitä täyttämään asetuksen N:o 1049/2001 4 artiklan 2 kohdan kolmannessa luetelmakohdassa asetettuja edellytyksiä.

92 Tähän on todettava, kuten komissio korostaa (ks. edellä 87 kohta), että tutkinta, jonka yhteydessä kyseessä olevaan poikkeukseen on vedottu, on Yhdistyneen kuningaskunnan direktiivin 89/552 3 a artiklan nojalla hyväksymien toimenpiteiden yhteisön oikeuden mukaisuuden arviointimenettely.

93 Komission kyseiseen menettelyyn osallistumisen tarkoituksena on kuitenkin tarkastaa, että mainitun säännöksen 3 kohdassa säädetty mekanismi, josta muille jäsenvaltioille aiheutuu velvoitteita ja joka on palvelujen vapaan liikkuvuuden este, voidaan käsiteltävässä asiassa käynnistää. Jos komissio kantelun jättämisen jälkeen on lisäksi pyytänyt kyseisen jäsenvaltion viranomaisilta selvityksiä ja lisätietoja, se on

selvästikin johtunut siitä, että kyseiset selvitykset ja lisätiedot ovat olleet sille tarpeen, jotta se voi tehdä arvionsa.

94 Näin ollen on todettava, että jos jäsenvaltio ei halua toimittaa komissiolle tarvittavia asiakirjoja tätä arviointia varten siitä syystä, että se vastustaa sitä, että komissio mahdollisesti tulee ilmaisemaan kyseiset tiedot kolmannelle taholle asetuksen N:o 1049/2001 nojalla, tästä on vain se seuraus, ettei toimielin tee direktiivin 89/552 3 a artiklan mukaista arviointia siitä, ovatko toimenpiteet yhteisön oikeuden kanssa yhteensopiva, ja että primäärioikeutta sovelletaan täysimääräisesti. Tältä osin on myös tärkeää lisätä, että direktiivin 89/552 3 a artiklan puitteissa komissio ei toteuta unionin politiikkaa, joka koskee yhteiskunnallisesti erityisen merkittävien tapahtumien saattamista yleisön saataville, vaan rajoittuu vain tarjoamaan välineen niihin liittyvien mahdollisten kansallisten toimenpiteiden väärinkäyttöä vastaan, jos kyseiset toimenpiteet ovat yhteisön oikeuden mukaisia. Jäsenvaltioilla on lisäksi vapaus päättää, haluavatko ne ottaa käyttöön omassa yhteiskunnassaan erityisen merkittäviä tapahtumia koskevan politiikan, mikä ilmenee siitä, että direktiivin 89/552 3 a artiklan 1 kohdassa on käytetty sanaa ”voi”.

95 Komission tutkinnan tavoite ei ole taata sitä, että yhteiskunnallisesti erityisen merkittävät tapahtumat lähetetään maksuttomilla televisiokanavilla, vaan varmistaa se, että yhteisön oikeutta noudatetaan siinä tapauksessa, että jokin jäsenvaltio haluaa käyttää tätä alaa koskevan politiikkansa puitteissa hyväksymiensä toimenpiteiden osalta vastavuoroisen tunnustamisen järjestelmää. Yhteisön oikeuden noudattamisen tavoitteen toteutuminen ei kuitenkaan vaarannu siinä tapauksessa, että jäsenvaltio ei halua tehdä yhteistyötä sellaisten toimenpiteiden yhteisön oikeuden mukaisuuden arvioinnissa, jotka kyseinen jäsenvaltio hyväksyy tai aikoo hyväksyä. Koska komissio ei nimittäin mainitussa tapauksessa tutki kyseisiä toimenpiteitä, vastavuoroinen tunnustaminen ei koske niitä ja primaarioikeuden takaamaa palvelujen tarjoamisen vapautta sovelletaan täysimääräisesti.

96 Tästä seuraa, että vedotessaan asetuksen N:o 1049/2001 4 artiklan 2 kohdan kolmanteen alakohtaan evätäkseen 2.8.2006 päivättyyn kirjeeseen sisältyvien tietojen ilmaisemisen kantajalle komissio on tehnyt oikeudellisen virheen.

97 Nimenomainen päätös on näin ollen kumottava muilta kuin siltä osin kuin se koskee 19.2.2007 päivätyn kirjeen kahteen ensimmäiseen liitteeseen sisältyviä tietoja, joiden osalta on vedottu asetuksen N:o 1049/2001 4 artiklan 2 kohdan ensimmäiseen alakohtaan sisältyvään poikkeukseen.

Oikeudenkäyntikulut

98 Unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 87 artiklan 2 kohdan mukaan asianosainen, joka häviää asian, velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut. Koska komissio on hävinnyt pääosan vaatimuksistaan ja koska kantaja on vaatinut oikeudenkäyntikulujensa korvaamista, komissio on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut lukuun ottamatta niitä kuluja, jotka kantajalle ovat aiheutuneet Yhdistyneen kuningaskunnan väliintulosta. Näin ollen Yhdistynyt kuningaskunta on velvoitettava korvaamaan kantajalle väliintulostaan aiheutuneet oikeudenkäyntikulut, koska kantaja on vaatinut oikeudenkäyntikulujensa korvaamista.

99 Yhdistynyt kuningaskunta ja Tanskan kuningaskunta vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan työjärjestyksen 87 artiklan 4 kohdan mukaisesti.

Näillä perusteilla

UNIONIN YLEINEN TUOMIOISTUIN (toinen jaosto)

on ratkaissut asian seuraavasti:

1) Kanne implisiittisestä hylkäyspäätöksestä, joka katsotaan tehdyn 9.4.2008, jätetään tutkimatta.

2) Euroopan komission pääsihteerin 16.5.2008 tekemä päätös kumotaan muilta kuin siltä osin kuin se koskee 19.2.2007 päivätyn kirjeen kahteen ensimmäiseen liitteeseen sisältyviä tietoja, joiden osalta on vedottu asetuksen N:o 1049/2001 4 artiklan 2 kohdan ensimmäiseen alakohtaan sisältyvään poikkeukseen.

3) Komissio vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja se velvoitetaan korvaamaan Edward William Batchelorin oikeudenkäyntikulut.

4) Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta vastaa omien kulujensa lisäksi väliintulostaan Batchelorille aiheutuneista kuluista.

5) Tanskan kuningaskunta vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.

Forwood Dehousse Schwarcz

Julistettiin Luxemburgissa 24 päivänä toukokuuta 2011.

Allekirjoitukset